

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ ταπεινὴ καλόγρηρα ἢ μαυροφορεμένη,
τὸν ὄρθρο τοῦ Μοναστηριοῦ χαρμόσυνα σημαίνει,
κι' ἀντιλαλεῖ τὸ σήμαμα στὸν κόσμον, πέρα, πέρα,
καὶ κάθε μαύρης ξενιτιάς γλυκαίνει τὸν αέρα,
παρηγορῶντας τὰ παιδιὰ π' ἀφήσανε τὴ μάνα
γιὰ δαῦτα νὰ προσεύχεται σ' ἐκείνη τὴν καμπάνα.

Μοσχοβολάει τ' ἅγιο τῆς ἑορτῆς λιβάνι·
κι' ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ Βουνοῦ
μὲ τ' ἀεράκι τ' οὐρανοῦ
σὲ μύριους κόσμους φθάνει
ξενητεμένες λεβεντιές νὰ γλυκολιβανίσῃ
καὶ νὰ βοχτῶ στὴ θάλασσα τοῦ ναύτη π' ἀρμενίζει.

Ἡ ταπεινὴ καλόγρηρα τὸν ὄρθρο τῆς σημαίνει,
κι' εἶν' ἢ καμπάνα τοῦ βουνοῦ, ἀχτίδα ποῦ θερμαίνει
καρδοῦλες ποῦ κρυώνουνε μονάχες μὲς τὰ ξένα
χωρὶς καμμιὰ παρηγοριὰ καὶ φίλημα κανένα
καὶ μόνο μὲς τὴν ἐρημιὰ ποῦ τιμημένα ζοῦνε
γλυκειῆς ἐλπίδες ἔχουνε στὸ σήμαμα π' ἀκοῦνε.

Γιὰ σᾶς, π' ἀφ' τὴν πατρίδα σας τὴ μυριαγαπημένη
τὰ βάθη σᾶς χωρίζουνε πελάγου μακρυνοῦ,
γιὰ σᾶς ἀδέλφια ζηλευτὰ χαρμόσυνη σημαίνει
καμπάνα τοῦ βουνοῦ
κι' ὁ ἦχος τῆς ὁ ζωντανὸς στὰ ξένα σᾶς μοιράζει,
εὐχὲς ἀφ' τὸν ΚΑΛΟΓΗΡΟ ποῦ τὸ νησί σκεπάζει.

Ψηλὰ στοῦ Αἴνου - τὴν κορφὴ ποῦ τ' ἄστρο τρεμουλίζει,
ἐκεῖ ξενητεμένοι μου στραφῆτε μὲ καῦμό,
καὶ στὸ μεγάλο θησαυρὸ ποῦ τὸ βουνὸ στολίζει
ἀπὸ μακρὰν νὰ στείλετε προσκύνημα θερμὸ
ὅπως θερμὴ κι' αἰώνια ἠθέλησε καὶ
νὰ δώσῃ τὴν ἀγάπη του στὴν γῆν τοῦ Κεφαλληνῶ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. ΣΥ. ΥΠ. ΦΙ. 0051

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μάρης
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Μήπως καὶ σὺ μωρὲ Μαρῆ,
ποῦ εἰμαρμένη σέ στερεῖ
καὶ τοῦ ἐπιουσίου,

χρωστῆς ἀπὸ πλημμέλημα δραχμὲς τοῦ Δημοσίου
κι' ἔρθουν οἱ χωροφύλακες νὰ μᾶς γενοῦνε μνῆρα;

Μ.— Τοῦ Κουρβισιάνου μοναχὰ χρωστῶ κάτι λίγα
κι' ἐλπίζω νὰ ξεπλερωθῆ ὅσο με τὸ Γενάρη
ἂν ὑψωθοῦν ἢ μετοχὲς τοῦ φούερου πῶχω πάρει.

Γ.— Ἐνόμιζα πῶς θὰ χρωστῆς τοῦ Δημοσίου χρέγη
γιὰ νὰ σὲ κοπανίσουνε καθὼς τὸ Μαραβέγη

καὶ νὰ πληρώσης ἀδθωρεῖ
καὶ μὲ τὸ παραπάνου
ὄλα τὰ χρέη σου, Μαρῆ.
διὰ ὑποκόπανου.

Μ.— Ἐγὼ τῆς Κυβερνήσεως δὲν τῆς χρωστῶ δεκάρα!

Γ.— Κι' ἐγὼ λυποῦμαι φοβερὰ
ποῦ δὲν ὀφείλεις, μασκαρᾶ,

καὶ δὲν καταδιώκεσαι καὶ σκαπουλᾶς τὰ συμπάρα
κι' ὄλα τὰ παρεπόμενα τῆς διαδικασίας
τὰ μὲ τὸν ὑποκόπανον τοῦ γκρᾶ τῆς ἐξουσίας.

Μ.— Μὰ πῶς τὸν ἐκοπάνισαν αὐτὸν τὸν ὀφειλέτη;

Γ.— Χρωστοῦσε στὸ Δημόσιον ἐδῶ καὶ τρεῖς ἔτη
κι' ἐνῶ τὸν ἐκατέβαζαν ἀπὸ τὰ Βαρτσαμάτα

καὶ φρόνιμος ἐστάθηκε σὲ δυὸ ὠρῶνε στρατά,
ἔδεπα στὸν κουτσόμυλο τῶμπῆκε στὸ κεφάλι
νὰ πάρη τὸν ἀνήφερο γιὰ τὸ χωρὶδ του πάλι,
ἀλλὰ οἱ χωροφύλακες ποῦτ' ἄνε Κερκνραῖοι
καὶ μέσα εἰς τὰς φλέβας των ἡρώων αἷμα ῥέει,
πυροβολοῦν ὀλοταχῶς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου
σὰ νᾶθελ' ἦτανε, Μαρῆ, λαγῶς τοῦ Διγαλέτου.

Κι' ἀφοῦ τὸν ἐλαβώσανε μὲ τουφεκιὰς πέντ' ἔξη
κι' ἄλλη δὲν εἶχε δύναμι ὁ Βάρτσαμος νὰ τρέξη,
τὸν ἐματασυλλήψανε ἀπᾶν' ἀπὸ τὸ Μύλο

καὶ μὲ τὸν ὑποκόπανο τὸν ἄρχισαν στὸ ξύλο,
καὶ τῶμετρήσανε, ποῦ λὲς, ἀπάνου του κι' οἱ δύο,
ὄσες δραχμὲς κι' ἑκατοστὰ χρωστοῦσε στὸ Ταμεῖο.

Μ.— Τὶ στρατιῶται ἦρωες οἱ δύο Κερκνραῖοι!

Γ.— Γι' αὐτὸ θωτάω μὴ καὶ σὺ γυρεύεσαι γιὰ χρέη
νὰ σοῦ τοὺς στείλω νᾶρθοῦνε ποῦναι παιδιὰ δραστήρια
καὶ λέοντες κι' οἱ δύο,

γιὰ νὰ σ' ἐνταφιάσουνε ὑπὸ τὰ πιεστήρια
μέσ' τὸ τυπογραφεῖο.

Μ.— Καὶ τὸ γκοβέρο τι θὰ πῆ γιὰ τοῦ στρατοῦ τὰ κλέη;

Γ.— Μὰ δὲν τὸ ξέρεις τᾶχατες ποῦ μ' ἐρωτᾶς τί λέει;

Ἄν οἱ κανίβαλοι αὐτοὶ
οἱ ἐξαγριωμένοι,
ἔχουν κανένα βουλευτῆ
ποῦ κᾶπως νὰ σημαίνη,

ὡς ἄνοχος θὰ κηρυχθῆ ὁ λαβωμένος τσοπάνος
κι' ἀθῶος ἐκ τῆς πράξεως ὁ τύπιων ὑποκόπανος!

ΛΗΞΟΥΡΙΩΤΙΚΑ

Φιλιστόκα τῆς ἡμέρας Ληξουριώτικα γραμμένη,
στὸ Μολφέτα συστημένη.

Κάθε ποῦ τὸ Ζιζάνιο γοράσω νὰ διαβάσω,
βλέπω χιλιάδες πενεσιῆς καὶ μῶρχεται νὰ σκάσω
ποῦ γράφεις ἀπὸ πάντοτε γιὰ τῶμορφο Γροσιόλι
κι' ἂν ἔλειπε ὁ Τσουκαλᾶς, μὲ λίτρα βιτριόλι
ἀλάνου σιὴν ποιητικὴ θὰ σῶριχνα τὴ μούρη,
ἀφοῦ ποτὲ δὲν ἔγραψες καλὸ γιὰ τὸ Ληξοῦρι.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς πολλὰ κακὰ μᾶς παραδέρουν
κι' ἀδιάκοπα τὰ λάθη μας στὸ γέλιο σου μᾶς σέρονου,
ἢ ἀρχοντιὰ, πρεζέμπιο, τὰ παληοκάπελά μας,
ἢ ἀνοσιτιὰ, οἱ τίτλοι μας ἢ ὑποχειρουλιὰ μας,
τὰ χοίρια, οἱ δετόροι μας, κουρέιδες, παπάδες,
ἢ ἀγριοκουκουῦτες μας, μουστάκια, βουλευτάδες.
λοῦστριοι, δασκάλιοι, ῥάφτηδες, περάτες, σπεισοῦρες,
ψηλὰ τακούνη, φέλιες, ζωνάρια, κουμποῦρες,
ξεθυμασμένες μπάριτζολες, ἐκλογικὰ δεσπέτα,
κλαρίνες γιὰ πονόματο κι' ἐξίσωσις περφέτα...
στράτες, κανιτουνῆ— ὦ γκλόρια!— μὲ χωνεψιῆς ἀνθρώπων
ποῦ φέρουν δόξα καὶ τιμὴ στοὺς πρώτους εἰς τὸν τόπον,
παληάτσες καὶ μισόπηγτες, χασάπικα, λαδάδες,
πέζα, πελάντσες, πλάστιγγες, ἐμπόριο, κουβαρδάδες,
σαράγες καὶ βινάριες, ψαράδες, πολυτοῖα,
γιάδες, διασίδα ζήτω μας κι' ἀντίο πάτρια μία!
Ἄντιο παιριδα κι' ἔσκασα ἀφ' τῆς μεγάλης φρίκης
ποῦ κάνει πόνο θεόψυχα τέτοιο μασκαράκι.

Κι' ἂν δίκιο ἔχετε γι' αὐτὰ π' ἀράδιασα κορδόνι
νὰ μᾶς κοροϊδεύετε, γιὰτὶ μωρὲς γειτόνοι
νὰ μὴ μᾶς καληγορίζετε γιὰ κάποιες ὠμορφάδες
πάει νὰ πῆ ποῦ ἔχουμε; Τσ' ἀθάνατους Κουράδες,
τρεῖς γαῖδουροσιτία, τὴ ντρίτα προκνμαῖα,
τὸ ἄγαμα, τὴ σίβα μας, τὸ Χοῦτο τὸν κουρέα,
τοῦ νύχτας τὴ λουμινασιὸ ποῦ βλέπεις τὸ βελόνι,
τὴν πισκαρία τὴν παστρικιὰ ποῦ μᾶς ἀποκαρώνει,
τὴν ἐκκλησιὰ τὴν ξακουσιὴ τὸν Παντροκάτωρὰ μας
μὲ τὸ ψηλὸ καμπαροῖδ ποῦ τρώει τ' ἄντερά μας
ποῦ μέσα 'κεῖ δὲ ξάγοντα ἢ ἐκλογὲς πρὶν φέξη
μὲ νόμο μὲ συνειδήσι, μὴ στάξη ὁ Θεὸς καὶ βρέξη!

Γιὰτὶ λοιπὸν ποῦ βλέπετε τὰ τόσα τὰ καλὰ μας,
κάθε μινοῦτο καὶ στιγμὴ γελᾶτε τὰ μυαλὰ μας;
Ἐχω κι' ἐγὼ τῶρ' ἀδικο μὲ πόζα Περικλέτου
ὄσο νὰ μὲ φυτέψουνε κάτου στοῦ Καπελέτου,
νὰ βγάνω τὰ πλεμόνια μου λέγωντας ὅπου πάω
μὲ λύσσα κι' ἀγανάχτησι ὅπως θὰ σᾶς μισῶω
γειτόνοι κακομοίρηδες ποῦ ἀπὸ φτόνο λέτε
πῶς τὸ Ληξοῦρι σήμερα δὲν εἶναι νὰ κνιτῆται!

(Ἐκ Ληξουρίου)

Νεότουρκος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Σ. Ζ. Ἐμεῖς γιὰ τὸ Ληξοῦρι σᾶς ποτὲ κακὸ δὲ λέμε
ἀπεναντίας γιὰ τὸν μὲ τὸ γάλα σᾶς καὶ κλαίμε.

Κλαίμε γι' ἄφ' τὴν ἀρχαίαν εἰσοδὸν ἐπὶ τῆς Ἀλύης
παπούτσι δὲν ὑφίσταται ποῦ νὰ μὴν εἶναι τρύπιον!

ΟΙ ΦΙΦΤΥ-ΤΟΥ

(Ο παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ἐμπνευσμένος ποιητὴς κ. Φωκίων Πανᾶς, εὐηρεστήθη νὰ μᾶς γράψῃ τὸ ποίημα τοῦτο συμφώνως μετὸν χαρακτήρα τοῦ Ζιζανίου. Καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν εὐγενῆ συνάδελφον, λίαν εὐχαρίστως τὸ δημοσιεύομεν.)

Φίφτυ-του με λέν ἐμένα
καὶ σταῖς φλέβαις μου δὲν τρέχει
τῶν κλιεφτῶν τοῦ Εἰκοσιένα
οὔτε αἵματος ἕανίς.
Εἶμαι θρέμμα Παρισίων
κι' ἡ Ἑλλάς αὐτὴ δὲν ἔχει
γὰ τὸ ἔξοχό μου μοῦτρο
τίτλους δόξης καὶ τιμῆς!

Φίφτυ-του με λέν ἐμένα
καὶ με βρώμια φούστανέλα
καὶ τσαπράζια ἀγριανθρώπων
δὲν μολύνω τὸ κορμί.
Μὲ λεπτὸ κορσὲ στὴ μέση
σὰν τὴ λιγερὴ παρθένα
ἐρμαφρόδιτος βαρῶνος
γλυκοχαίρω τὴ ζωῆ.

Φίφτυ-του με λέν ἐμένα
καὶ τὴν πρόστυχη σας γλῶσσα
ποῦ ἐψάλναν μοιρολόγια
στοῦ Ζαλόγγου τὸ χορδὸ,
δὲν μ' ἀρέσει οὔτε ν' ἀκούω!
Βέρι γκούτ' καὶ γὰς καὶ ὅσα
οἱ Μυλόδοι μου λαλοῦνε
μοῦ τρελλαίνουν τὸ μυαλό.

Φίφτυ-του με λέν ἐμένα
καὶ λεκάνη δὲν μ' ἀρέσει
μὲ «Μερόπαις» Βερναρδάκη
κι' «Ἀστροπόβροντα» Πανᾶ.
Θέλω ἀφρόστηθα «Ζοζέττας»
«Κοραλλίας» θέλω μέση
καὶ στῆς Ἡθικῆς τὴ ῥάχι
νὰ ἀπλόνω τραχανά.

Φίφτυ-του με λέν ἐμένα
καὶ ὡς Κροτωνιάτης
δὲν πετῶ χοντρά λιθάρια
καὶ βουβάλια δὲν νικῶ.
Λόβον τένις παίζω μόνον
ὅταν κάποια Καρυάτις
γλυκοπαίξει στὸ πλευρὸ μου
καὶ πηδάει καὶ πηδῶ.

Φίφτυ-του με λέν ἐμένα
καὶ σὶν κύκλον τὸν δικὸν μας

κι' εἰς τῆς νέας μας τραπέζης
τὸν στρογγύλον ἀριθμὸν,
δὲν ἀφίνω νὰ εἰσέλθῃ
ταραξίας τῶν ἀρχῶν μας
μπακαλόγατος κανένας
ἐκ τοῦ γένους τῶν θνητῶν.

Ταῦτα ἔλεγε κορδόνων
ὡσὰν γόλος φουσκωμένος
κι' ἐκ τῆς τάξεως ὁ πρῶτος
τῶν ἐνδόξων Φίφτυ-του,
ὅταν ἔξαφνα ὁ Μῶμος
εἰς τὸ πλάγι ἐκεῖ κρυμμένος,
τέτοια λέγει μετὴν μὲ ὅσα
στεφανόνοντος κριτοῦ.

Ὡ ἀφρόγαλα τοῦ γένους
γαλαζοαιμάτων σπεῖρα,
εἰς ὑμᾶς τοὺς ἡμιθέους
κι' ἐγὼ ἄγνωστος Θεὸς,
τὰ παρῶσημα σᾶς δίνω
ποῦ ἀπ' τὴ Δόξα σας τὰ πῆρα,
πλὴν σιγὰ μὴ μᾶς ἀκούσῃ
ὁ χαμάλικος λαός,

Καὶ ὡς μεγαλόσταυρον σου
δέξου, φίλε ἀριστοκράτη,
μῖαν δέσμη μπακαλάου
κι' ἓνα ζευγὸς σαρδελλῶν
κι' ἓνα σπάγγον στὸν λαιμὸν σου
καὶ δυὸ σκούπαις εἰς τὴν πλάτη
ποῦ ὁ ἐνδοξὸς πατὴρ σου
ἐθριάμβευσε πωλῶν.

Κι' ὡς χρυσὴν κληρονομίαν
καὶ ὡς θεῖον στέφανόν σου
δι' οὗ Ἄμμων Ζεὺς νὰ γείνης
σοῦ ἠνῆχθῇ ὁ πατὴρ,
δέξου μῖαν δωδεκάδα
εἰς τὸ λάμπον μέτωπόν σου
ἐξ ἐκείνων ὅπου φέρει
ὁ τετράπους ἀροτήρ.

Καὶ κοσμῶν τὴν κεφαλὴν σου
σὲ στολίζω κατὰ νόμον
μὲ τ' ἀρώματα ποῦ ἔχει
ὁ γονεὶός σου ποτισθῆ,
ὅταν κόπρων μεταπράτης
κι' ἐργολάβος ὑπονόμων,
μὲ τὸν πλοῦτον κι' εἰς τὴν δόξαν
τῶν τρανῶν ἔχει χρυσθῆ.

Καὶ προσφέρων σοὶ ἐν τέλει
τὸ παρῶσημον τὸ μέγα
τῆς σφραγίδος τοῦ Μωάμεθ

μ' ἀνοιχτόχειρα γραφῆν,
προσφωνῶ σοὶ τελευταῖον,
ὦ Ἑλλάς τὸ Αὐτὸ Ὁμέγα
εἰς τῶν Φίφτυ-του εὐοῆκες
τὴν πανένδοξον μορφήν!

ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΝΑΣ.

Ὁ κ. Πανᾶς, κατενθουσίασε τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς διαλέξεώς του. Σήμερον θὰ δώσῃ διάλεξιν ἐν Ληξουρίῳ καὶ τὴν Δευτέραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐργατικῆς Συνδέσμου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Εἰς Θάνατον

Τὸ δεκτικὸν δικαστήριον τῶν κ. κ. Συμβούλων μετὰ προεστῆμενον τὸν κ. δήμαρχον, κατεδίκασαν εἰς θάνατον τὸν χειμερινὸν θεάτρον τὸ ὁποῖον ἐκτίσαν πρὸ ἐτῶν μερικοὶ κεφαλαιοῦχοι εἰς βρασμὸν θεατρικῆς δρῆς καὶ ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι.

Ἡ ἀπόφασίς, οἰκο-νομικῶς εἶνε δικαία διότι δὲν εἶναι καθόλου ὑποχρεωμένος ὁ Ἄθμος νὰ προικίσῃ τὰ κοράσια μετὰ τὰ ὁποῖα θὰ διασκεδάσουν οἱ τοῦ οἰκῆματος ἰδιοκτήται.

Κοινωνικῶς ὅμως εἶναι ὀλίγον ἀσχηρὰ διότι συγκαταδικάζομεθα ὅλοι εἰς ἰσόβιον καταναγκαστικὸν ὕπνον.

Μὲ ὅλον τὸ δίκαιον τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ κ. δήμαρχος, δὲν συμφωνοῦμεν νὰ καταδικασθῆ εἰς θάνατον τὸ θεάτρον ἐπὶ τῆς σκηπῆς τοῦ ὁποῖου τόσαι καὶ τόσαι θανατικαὶ ἐκτελέσεις ἐλαβον χάραν.

Ἄλλὰ καὶ ὁ θάνατος τῶν ἰδιοκτητῶν ἄς φανῆ λογικότερος ἀφοῦ ἡ φέρεται ντὲ λ ντσεστίνο τὰ φέρνει ἐπὶ τὰ πράγματα.

Ἄς ἀποφασίσουν διὰ μικρᾶς θυσίας νὰ σώσουν τὴν ζωὴν τῆς ἰδιοκτησίας των.

Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ἂν οὐκί τοῦ τενοῦρου, αὐτὸ νομίζομεν ὅτι ὑπαγορεύει.

Καὶ ἐπὶ τέλος, τι εἶναι διὰ τοὺς θεωρησούχους ἢ κατὰ μίαν καὶ μόνην δραχμὴν αἰτήσεις τῆς ὑποχρεώσεώς των πρὸς τὸν ἐργολάβον ὁ ὁποῖος θὰ ὑποσχεθῆ νὰ δώσῃ διάφορα ἔργα, Ἡ-όρμα κι' ἄγορα.

Καὶ διατὶ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, νὰ μείνωμεν χωρὶς θεάτρον εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι τόσον οἰκονομικοὶ οἱ θίασοι!

Ἡ τελευταία ὑπερέτα τι ἐστοίχησε; Ἐὰν ἀφαιρέσετε τὸ μικρὸν ἐπίδομα τοῦ Ἄθμου, ὁ περὶσσότερος κόσμος ἀφελήθη σημαντικὰ.

Τέλος πάντων ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρον εἶναι ἠθικὸς.

Αὐτὸ τὸ ὁμολογεῖτε ὅλοι, ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου μέχρι τοῦ κανδυλανάπτου καὶ ἀπὸ Γρήσα μέχρι Μουσταφᾶ.

Ἄν εἶνα λοιπὸν ὁρθὸν νὰ μᾶς στερῆσαν τὴν ἠθικὴν αὐτὴν ἀφελειαν, ὅσον μικρὴ καὶ ἔναι, ἀφοῦ ὁνομαστικῶς ὁτὸν πὸς δὲν παρέχει μεγαλειέρας!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Ευρισκόμεθα πρό ενός θαύματος της φύσεως το όποιον κανείς δεν πρέπει να χάση.

Μόλις δωδεκαετής ο εκ Πατρών Γεώργιος Ευσταθίου, έχει όλα τα πλεονεκτήματα του καλλιτέχρου εν τῇ μουσικῇ.

Ἐκτελεῖ με θανμασίαν ἀκρίβειαν ἐπὶ τοῦ τετραγέροντος τὰς δυσκολοτέρας συνθέσεις.

Ὁ μικρὸς καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος βεβαίως ἐλόσχηται μεγάλα πράγματα, ἐθαννάσθη πανιοῦ ὄπου ἔπαιξε.

Μὴ ἔχων τὰ μέσα νὰ τελειοποιηθῇ εἰς εὐρωπαϊκὰς σχολὰς, ἐπιζητεῖ τὸ χαριτωμένο αὐτὸ παιδάκι νὰ ἀποταμιέσῃ μερικὰ χρήματα, δίδον οὐνανλίας, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν εὐρύτεραν σπουδὴν του.

Καὶ εἶναι κοθῆκον παντὸς εὐαισθητοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐνισχύσῃ διὰ τῆς συνδρομῆς τιν. τῆς τόσον μικρᾶς, τὴν πρόβδον μιᾶς τοιαύτης ἐλληνικῆς καλλιτεχνικῆς φύσεως.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Ἀπὸ 1. ἕως 15. Ὀκτωβρίου.

- Διονύσιος Βούλτεφης, Ἀγγελικὴ Κολαίτη. (Θεράμοια)
- Παναγῆς Γασπαράτος, Ἀρσινόη Βανδύρου. (Ζῶλα Θηραίας)
- Γεράσιμος Σπυρίδης, Δημητροῦλα Τσιμπουρά. (Τραγιανάτα)
- Παναγῆς Χαλιμῆς, Χρυσάνθη Μπαρδούλα. (Πλαγιά Ἐρμούσου)
- Μιχαὴλ Παρίσης, Πηγὴ Τιμοδείου. (Ληξούριον)
- Διονύσιος Σπαθῆς, Ἀρσινόη Σουλιώτη. (Σκάλα)
- Παναγῆς Μαροτύας, Αἰδοριὰνα Στεφανιάτου. (Καραβάδος)
- Ἀναστάσιος Τραυλός, Ἀγγελικὴ

- Κουτρονική (Σκάλα)
- Γεράσιμος Παπαναστασάτος, Ἀλεξάνδρος Φερδινάλη. (Ἄσσοι)
- Γεώργιος Γιαννάτος, Σταματοῦλα Μαρίου. (Πατρικάτα Ἄσσου)
- Παναγῆς Ζημάνης, Ἀρσινόη Χαροκόπου. (Βαρὺ Ἄσσου)
- Παναγῆς Ζεζιάτος, Σταματοῦλα Γαλιατσάτου. (Βαρὺ)
- Γεώργιος Βλάχος, Ἀγγελικὴ Ἀλεξάνδρου. (Ληξούριον Σκοινηῆς)
- Νικόλαος Δρακόπουλος, Δημητρίνα Πυλαριού. (Ληξούριον, Σουλάρου)
- Δημήτριος Ἀδουστινιάτης, Στάμω Καραβύτου. (Ἀγκῶν Θηραίας)
- Παντελεήμων Μαρκαντωνάτος, Βασιλικὴ Ἀντιζουλάτου. (Δρακοπουλάτα)
- Σπυρίδης Ἀπέργης (Ζῶλα) Ἀθηναίδη Μιλάνου. (Ἄσσοι)
- Χυραλάμπης Πάστρας, Σταυροῦλα Πάστρα. (Πρόνοι)
- Πέτρος Σαμῆλης (Βάλτες) Ἀγγελικὴ Ἀγκούρια. (Δουρδίτα), Γεράσιμος Βαλιανιάτος. (Βαλοαμάτα) Διοννοῖα Μ. Πιεράτου. (Τραυλιάτα)

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Σήμερον τελοῦνται οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Τρικάρου ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῇ ἐταιρίᾳ τῆς Διωρυγος τοῦ Σονεῖ, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀννης Β. Μεταξᾶ, εἰς οὗς εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

— Ὁ κ. Νικόλαος Μενδρινὸς πολιτικὸς μηχανικὸς, ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Τεφφιχόρη Σ Χρησιτάκη Βλάχου καὶ εὐχόμεθα τὰ βέλιστα καὶ ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐφορτάσθη ἡ σημαία κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ὑπ' ὄλων τῶν ἐταῦθα Σχολείων.

— Ἡ γνωστὴ ἀρίστη μοδίστρια γυναικείων πλάνων Δίς Μαρία Γαρμτῆ, μεταβάσα εἰς Ἀθήνας ἐξέλεξεν ὅλα τὰ ὡραιότερα καὶ μεδέρνα εἶδη τῆς ἐργασίας τῆς, ἔφερε δὲ καὶ ἐξ Ἐδρώπης πολλὰ. Ἐργαζομένη εἰς τὴν εἰς τὴν [Ἰδὸς Σιτεμπόρων ἐναντι κηροπωλείου Μαζαράκη] δέχεται οἰανδήποτε παραγγελίαν μετ' ἐξησφαλισμένης ἐπιτυχίας καὶ γούστου καὶ με τιμὰς εἰς ὅλους προσιτάς.

ΣΤΟΥ ΔΡΑΓΩΝΑ Κατασκευάζονται γλυκίσματα διὰ γάμων, βαπτίσεις, χοροὺς γεύματα κτλ. Πάστες διάφορες διὰ τὸν κατηνυθίζοντα, κηροκότα, φουλάκια φρουτὴ γλυκᾶς κτλ. Αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται μετ' ἐπιμελείας, ταχύτητος καὶ τέχνης. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Σ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

(Ἐναντι Θεοδ. Αὐλίου.)
Μεγάλῃ ποικιλίᾳ ὑφασμάτων ἀπαραιρέων καὶ νεωτάτων.

ΕἰΘΑΣΑΝ ἐκλεκτὰ κοστούμια ἀπειθείας ἐξ Εὐρώπης.

Προσεχῶς ἀναμένεται νέα παραγγελία.

Εὐκολία τῶν ἐνδυομένων ἀληθῆς καὶ πρωτοφανῆς.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

ΕΛΛ. ΥΠΕΡΟΚΕΑΓΕΙΟΣ ΑΤΚΟΠΛΟΓΑ

Τὸ μέγα θαλάμηγόν ἀτιμόπλοιον «Θεμιστοκλῆς» ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 29 Νοεμβρίου. Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορευματα. Ἀντιπρόσωπος ἐν Κεφαλληνίᾳ ΘΡ. Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΒΕΣΤΑ

Τὸ ὅτι αἱ ραπτομηχαναὶ ΒΕΣΤΑ εἶναι τελειότεραι ὄλων τῶν ἐν χρῆσει τοιοῦτων, εἶναι ἐκτὸς συζητήσεως.

Τὸ ἀποδεικνύει ἡ δεκαπενταετὴς συμβολαιογραφικὴ ἐγγύησις τὴν ὁποίαν δίδουν μόνον αὐταὶ καὶ ἄλλαι.

Ἄς μὴ προσέχωσιν ἔμως οἱ ὄλοντες νὰ ἀγοράσωσι μηχανὴν ΒΕΣΤΑ εἰς τὰς ψευδεῖς διαδόσεις τῶν ἐπιτηδείων· διότι ἕκαστος ζητεῖ νὰ διασώσῃ τὸ συμφέρον του καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο διὰ παντὸς μέσου.

Παραβάλλατε τὰς μηχανὰς ΒΕΣΤΑ με ἕλας τὰς μέχρι τούδε γνωστάς καὶ τοῦτο μᾶς ἀρκεῖ.

Ὁ γενικὸς ἀντιπρόσωπος
Σ. ΑΡΣΕΝΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1)	2)	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις 6	μηνῶν	ἔτους
2)	1)	»	»	»	2
3)	1)	»	»	»	4
4)	1)	»	»	»	6
5)	1)	»	»	»	8
6)	1)	»	»	»	10

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ (ΖΙΖΑΝΙΟΥ)